

Warszawa, 17 stycznia 2006 r.

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

Krzysztof Jurgiel

ORR-wns-070/ 93 /06

17.01.2006
293

SEKRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 19.01.06. zat.
nr. 419 podpis. W

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W związku z oświadczeniem złożonym przez senator Janinę Fetlińską na posiedzeniu Senatu w dniu 22 grudnia 2005r. w sprawie stworzenia małym gospodarstwom rolnym warunków do rozwoju winiarstwa uprzejmie informuję, że w wyniku wstąpienia do Unii Europejskiej Polska przyjęła na siebie obowiązek przestrzegania norm ustanowionych we Wspólnocie. W związku z tym polskie rolnictwo zostało objęte Wspólną Polityką Rolną, a w ramach tego także wspólną organizacją rynku wina. Wszelkie działania podejmowane w odniesieniu do funkcjonowania polskiego sektora winiarskiego muszą być zgodne z odpowiednimi regulacjami Unii Europejskiej. Zmiana bądź rozszerzenie jakiegokolwiek z dostępnych instrumentów może odbywać się wyłącznie w ramach przewidzianych w prawodawstwie Unii Europejskiej procedur.

Przepisy w sprawie wspólnej organizacji rynku wina określające zasady uprawy winorośli oraz praktyki i procesy technologiczne dozwolone do zastosowania podczas wyrobu wina w jednakowej formie obowiązują bezpośrednio wszystkich producentów na terytorium Unii Europejskiej, niezależnie od posiadanego przez nich areалу uprawy czy wielkości produkcji wina. Podstawową zasadą unijnego prawa jest to iż wyrób wina z winogron pozyskanych z krajowych upraw winorośli z przeznaczeniem tego wina do obrotu może być prowadzony wyłącznie w państwach członkowskich, których terytoria są objęte strefami uprawy winorośli

na podstawie przepisów rozporządzenia Rady nr 1493/99 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina. Producenci wina działający poza tymi strefami uprawy winorośli mogą jedynie produkować wino z surowców sprowadzanych z tych państw członkowskich, których terytoria są objęte strefami uprawy.

Z uwagi na to w czasie negocjacji akcesyjnych w Kopenhadze ustalono i zapisano w art. 28 (a) Załącznika II.6A do Traktatu o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, iż po 1 maja 2004r zostanie podjęta decyzja o zakwalifikowaniu Polski do strefy A uprawy winorośli i tym samym, o wpisaniu terytorium Polski do załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina.

Z inicjatywy Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 20 kwietnia 2004r został złożony do Komisji Europejskiej wniosek o objęcie terytorium Polski strefą A uprawy winorośli. Podstawą do tego wystąpienia było dokonanie implementacji przepisów UE w zakresie uprawy winorośli i produkcji wina w ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina. Ustawa ta m.in. wprowadziła zasady wyrobu wina z upraw własnych umożliwiające każdemu zainteresowanemu podmiotowi rozpoczęcie takiej działalności po objęciu Polski strefą uprawy winorośli. Wraz z wnioskiem przekazane zostały informacje o wielkości powierzchni uprawy winorośli uzyskane w ramach Powszechnego Spisu Rolnego przeprowadzonego w 2002 r. Ustalono wówczas, że winorośl uprawiana jest w 1933 gospodarstwach rolnych, a łączna powierzchnia tej uprawy wynosi ok. 155 hektarów.

W dniu 14 stycznia 2005r zostało wydane Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie odmian winorośli przeznaczonych do uprawy w celu pozyskiwania winogron do wyrobu win gronowych. W ten sposób został spełniony przez Polskę obowiązek określenia krajowej listy odmian winorośli wynikający z art. 19 rozporządzenia Rady nr 1493/99 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina. Obowiązek przygotowania takiej listy dotyczy każdego państwa członkowskiego gdzie zgodnie prawem UE jest dozwolony wyrób wina z upraw krajowych.

W dniu 20 grudnia 2005r. Rada Ministrów Unii Europejskiej przyjęła projekt zmiany rozporządzenia Rady nr 1493/99 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, na podstawie którego Polska została zaliczona do grupy państw członkowskich, w których prawo Unii Europejskiej zezwala na sprzedaż wina wyprodukowanego z winogron z winnic krajowych. Wraz z przyjęciem ww. rozporządzenia Rady zostały usunięte ograniczenia dotyczące możliwości produkcji i sprzedaży wina z upraw krajowych w Polsce wynikające z przepisów o wspólnej organizacji rynku wina prawa UE.

Objęcie terytorium Polski strefą A uprawy winorośli wymaga dokonania uzupełnienia obowiązującego obecnie prawa polskiego w zakresie:

- 1) przekazywania przez plantatorów informacji o wielkości uprawy i produkcji win i moszczy gronowych,
- 2) zapewnienia warunków zastosowania takich zabiegów enologicznych, których zastosowanie zostało przekazane do kompetencji państw członkowskich.

W Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju wsi prowadzone są prace nad przygotowaniem zmiany przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina w celu wdrożenia ww. obowiązków wynikających z objęcia Polski strefą A uprawy winorośli przed dniem 1 sierpnia 2006 r. kiedy rozpocznie się rok winiarski, w którym będzie możliwe produkowanie w Polsce wina z upraw krajowych.

Odnosząc się do wymienionego w oświadczeniu senator Janiny Fetlińskiej projektu ustawy o gospodarstwach winiarskich uprzejmie informuję, że po przeanalizowaniu tego materiału stwierdzam, iż powieliła on przepisy obowiązującego już prawa polskiego. Przykładem tego jest art. 7 wskazujący wojewódzkiego inspektora jakości handlowej jako organ upoważniony do kontroli produkcji wina oraz art. 13 i 14 określające zasady niedopuszczenia wina do obrotu. Sprawy te zostały już uregulowane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2001r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Kolejnym przykładem powielania obowiązującego już prawa polskiego jest art. 20 przedmiotowego projektu, który odnosi się do spraw już uregulowanych w art. 27 ust 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 stycznia 2004r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina.

Przedmiotowy projekt zawiera także szereg niespójności wynikających z niedostatecznej analizy przepisów o wspólnej organizacji rynku wina. W art. 9 projektu ustawy o gospodarstwach winiarskich określono zasady zakwaszania lub odkwaszania wina i innych produktów. Dokonano tego z pominięciem faktu, iż zabiegi te, zgodnie z prawem UE, wzajemnie się wykluczają. Można albo zakwaszać albo odkwaszać, a zasady stosowania tych zabiegów są określone przepisami obowiązującymi w danej strefie uprawy winorośli. Należy także zauważyć, że stosowanie zabiegu zakwaszania jest zakazane przepisami prawa UE w strefie A uprawy winorośli, którą objęte są państwa członkowskie znajdujące się w północnej części terytorium UE. Do tej strefy jest zaliczone także terytorium Polski.

Podkreślenia wymaga także sposób implementacji przepisów rozporządzenia Rady nr 1493/99 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina zawarty w projekcie ustawy o gospodarstwach winiarskich, polegający na całkowitym i bezwarunkowym oddaniu obywatelowi kompetencji przekazanej w prawie UE państwom członkowskim. Przykładem tego jest art. 8 projektu, który udzielone przez UE zezwolenie - aby właściwe władze w państwach członkowskich, w przypadku wystąpienia niekorzystnych warunków klimatycznych w rejonach produkcji mogły decydować o ewentualnym wprowadzeniu zabiegu wzbogacania na obszarze takiego rejonu – przekazuje do kompetencji właścicielom poszczególnych winnic, zobowiązując ich jedynie do zawiadamiania wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o terminie wykonania zabiegu wzbogacania.

Z uwagi na fakt, iż przepisy w sprawie wspólnej organizacji rynku wina określające zasady uprawy winorośli oraz praktyki i procesy enologiczne dozwolone do zastosowania podczas wyrobu wina w jednakowej formie obowiązują bezpośrednio wszystkich producentów na terytorium Unii Europejskiej, nie zależnie od posiadanego przez nich areału uprawy czy wielkości produkcji wina oraz niespójności merytoryczne i prawne występujące w przedmiotowym projekcie ustawy o gospodarstwach winiarskich materiał ten nie może być wykorzystany do legislacji.

Przedkładając powyższe chciałbym jednocześnie uprzejmie poinformować, że nie jest nam znana osobowość prawna Polskiego Instytutu Winorośli i Wina, który jest przywołany w wystąpieniu Pani senator Janiny Fetlińskiej jako autor projektu ustawy o gospodarstwach winiarskich, gdyż taka instytucja nie jest uczelnią publiczną, nie występuje w rejestrze wyższych uczelni niepublicznych, instytucji związanych z Polską Akademią Nauk, jak również nie jest jednostką nadzorowaną przez ministra właściwego ds. rynków rolnych.

MINISTER
Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Krzysztof Jurgiel